

JÓZEF NIEDŹWIECKI

Uniwersytet Szczeciński

FUNKCJA POLSKIEJ SŁUŻBY CELNEJ W ZAKRESIE TRANSGRANICZNEGO PRZEMIESZCZANIA ODPADÓW

1. Wprowadzenie

Międzynarodowy obrót towarowy z zagranicą, mimo postępujących ułatwień, nie jest obrotem nieograniczonym. Nowe technologie, wynalazki i coraz łatwiejszy dostęp do towarów i surowców to również coraz większe zagrożenie dla państw i społeczeństw. Towarami w międzynarodowym obrocie, które mogą być źródłem szczególnego zagrożenia dla życia biologicznego są odpady. Dlatego z punktu widzenia zachowania zdrowia i życia społeczności międzynarodowej zasadne jest stosowanie ograniczeń w obrocie międzynarodowym i prawidłowe sprawowanie kontroli nad przemieszczaniem tych towarów.

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie Polskiej Służby Celnej realizującej politykę celną państwa polskiego i Unii Europejskiej. Polityka ta jest jednym z najważniejszych filarów polityki gospodarczej państwa i Unii Europejskiej. Organy celne w ramach polityki celnej wykonują różnorodne zadania, poczynając od poboru ceł, aż po kontrole, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa społeczności państw członkowskich Unii Europejskiej, przy zachowaniu płynności i prawidłowości obrotu gospodarczego zagranicą.

Naczelnym organem Polskiej Służby Celnej jest Minister właściwy do spraw finansów publicznych, który koordynuje i współdziała w kształtowaniu polityki państwa w zakresie zadań Służby Celnej. Szef Służby Celnej, w randze wiceministra do spraw finansów publicznych kieruje Służbą Celną oraz zapewnia sprawne i efektywne wykonywanie powierzonych jej zadań.

W gospodarce, ważnym celem rządu państwa polskiego, a także Unii Europejskiej jest świadome projektowanie i racjonalne stosowanie instrumentów polityki celnej. Odpady będące przedmiotem obrotu z zagranicą są towarem szczególnym, których ich posiadacz usuwa, zamierza usunąć, bądź ma taki obowiązek. Stanowią one obszar pozaekonomicznych ograniczeń celnych, wchodzących w skład instrumentów polityki celnej Polski i Unii Europejskiej. Ustawa Kodeks Karny Skarbowy¹ definiuje pojęcie reglamentacji pozataryfowej jako odpowiednie środki polityki handlowej, ustanowione przez Wspólnotę Europejską postanowieniami wspólnotowymi w ramach wspólnej polityki handlowej, stosowane w odniesieniu do wywozu lub przywozu, takie jak środki nadzoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu, a także środki administrowania obrotem towarami lub usługami z zagranicą ustanowione przez właściwy organ administracji państwowej.

¹ Art. 55 §33 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz.U. Nr 83, poz. 930 z dal. zm.).

2. Pojęcie odpadu

Wielka Encyklopedia definiuje odpady jako uboczne produkty działalności człowieka, nieprzydatne w miejscu i czasie, w którym powstały, szkodliwe lub uciążliwe dla środowiska przyrodniczego².

Definicja zawarta w Rozporządzeniu nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego ustala sposób rozumienia pojęcia *odpadu*, jako pojęcia kluczowego w tym sensie, że regulacje dotyczą sposobu postępowania, ale tylko z określonego typu przedmiotami. Ustalenie, czy dany towar jest odpadem, warunkuje zaistnienie obowiązku zastosowania przepisów rozporządzenia. Definicja ta ma postać odesłania. Odwołuje się ona bowiem do art. 1 ust. 1 lit. a) tzw. dyrektywy ramowej³. Przepis ten, w oficjalnym tłumaczeniu dyrektywy ma treść następującą: *odpady oznaczają wszelkie substancje lub przedmioty należące do kategorii określonych w załączniku I, które ich posiadacz usuwa, zamierza usunąć lub ma obowiązek usunąć*⁴. Z kolei w przenoszących wymagania dyrektywy ramowej do prawa polskiego ustawie o odpadach⁵ odpowiednia definicja ma brzmienie następujące: *odpady oznaczają każdą substancję lub przedmiot należący do jednej z kategorii, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, których posiadacz pozbywa się, zamierza pozbyć się lub do ich pozbycia się jest obowiązany*⁶. Należy zauważyć, że nie są to do końca definicje identyczne, bowiem kluczowe w nich pojęcie, wskazujące na sposób działania podmiotu przekształcającego przedmiot czy substancję w odpad, sposób decydujący dla takiego przekształcenia określany jest dwoma różnymi słowami. Już tylko to stwierdzenie wskazuje na trudności, jakie wiążą się z interpretacją pojęcia. Przykładem próby poszukiwania rozwiązania może być chociażby Komunikat Komisji Rady Wspólnot Europejskich i Parlamentu Europejskiego z 2007 roku⁷, wskazujący pewne wytyczne interpretacji tego pojęcia⁸. Komunikat ma na celu wyjaśnienie definicji odpadów zawartej w art. 1 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

W prawodawstwie UE dotyczącym odpadów takie pojęcia, jak produkt uboczny lub surowiec wtórny nie mają znaczenia prawnego. Materiały albo stanowią odpady, albo nie⁹.

² Encyklopedia Powszechna PWN. Warszawa 1997 r., t. 4, s. 598.

³ Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.Urz.UE z 27.04.2006 r. nr L 114/9); zastąpiła poprzednio obowiązującą dyrektywę Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r.

⁴ Tekst angielski tej definicji brzmi następująco: *waste shall mean any substance or object in the categories set out in Annex I which the holder discards or intends or is required to discard.*

⁵ Ustawa z 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz.U. z 2007 roku Nr 39, poz. 251 z dalszymi zmianami).

⁶ Tamże: Art. 3 ust 1.

⁷ Komunikat Komisji Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie odpadów i produktów ubocznych COM/2007/0059; Bruksela 21. lutego 2007 r. Komisja uznała w ten sposób, że wytyczne są lepszym sposobem uzyskania jasności prawnej niż definicja produktów ubocznych wprowadzona do dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

⁸ M. Górski „Zasady transgranicznego przemieszczenia odpadów”, CITEC SA. Warszawa 2008, s. 23 oraz materiały z wystąpienia wygłoszonego na sesji naukowej „Międzynarodowy obrót odpadami” w Szczecinie 21 listopada 2007 r. Taką samą treść definicja miała i w wersji pierwotnej, czyli w dyrektywie nr 75/442.

⁹ Definicje nie stanowią wykładni prawnej Komisji Europejskiej i poza kontekstem niniejszego komunikatu nie mają prawnego zastosowania.

3. Ustawodawstwo dotyczące transgranicznego przemieszczania odpadów

Problem międzynarodowego obrotu odpadami pojawił się w latach osiemdziesiątych, kiedy przedsiębiorstwa działające w państwach wysoko rozwiniętych rozpoczęły zakrojone na coraz szerszą skalę lokowanie najbardziej szkodliwych odpadów w innych państwach. Głównie chodziło o Państwa Trzeciego Świata, w których wymogi ochrony środowiska nie były prawnie umocowane, a tym samym ściśle respektowane. Mając na uwadze zachowanie zasobów środowiska naturalnego dla następnych pokoleń, społeczność międzynarodowa podjęła działania zmierzające do ograniczenia takich postępowań. Uwieńczeniem było podpisanie 22 marca 1989 roku w Bazylei międzynarodowej konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych¹⁰.

W prawie wspólnotowym kwestie transgranicznego przemieszczania odpadów praktycznie pojawiły się w latach 80-tych, z chwilą przyjęcia przez OECD wytycznych dotyczących postępowania w tych sprawach. Punktem wyjścia dla wszystkich aktów jest właśnie Konwencja Bazylejska¹¹.

Regulacje wspólnotowe dotyczące przemieszczania odpadów w relacjach międzypaństwowych mają postać aktów obowiązujących bezpośrednio, czyli rozporządzeń. Procedury nadzoru i kontroli międzynarodowego obrotu odpadami przyjęte w państwach Unii Europejskiej do niedawna oparte były o przepisy Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar¹². Obecnie, tj. od 15 lipca 2007 r. te kwestie reguluje Rozporządzenie (WE) 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz powiązane z nim akty uzupełniające¹³. Rozporządzenie Nr 1013/2006 jest aktem prawa wspólnotowego obowiązującym w sposób bezpośredni, co oznacza, że wiąże ono wszystkie podmioty, do których jest skierowane, bez potrzeby przenoszenia jego wymagań do prawa wewnętrznego. Przepisy rozporządzenia są przede wszystkim skierowane do podmiotów uczestniczących w przemieszczaniu odpadów, także i do państw członkowskich, których organy podejmują w tych kwestiach określone rozstrzygnięcia i wypełniają funkcje kontrolno-nadzorcze. Przepisy tego rozporządzenia uzależniają procedurę i system kontroli od:

- pochodzenie odpadów, przeznaczenia i trasy przemieszczania odpadów,
- rodzaju przesyłanych odpadów,
- przewidzianego trybu postępowania z odpadami w miejscu przeznaczenia (odzysk, unieszkodliwianie)

Wdrożeniu przepisów rozporządzenia 259/93, w Polsce służyła ustawa z 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym obrocie odpadami, która weszła w życie 2 października 2004 roku¹⁴.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 1013/2006 niezbędne było dokonanie odpowiednich zmian prawa wewnętrznego, czemu służyło uchwalenie ustawy z dnia 29

¹⁰ Konwencję opublikowano dopiero dwa lata po jej ratyfikowaniu. W Polsce: Dz.U. z 1995 r. Nr 19, poz. 88.

¹¹ Górski Marek *Materiały z Wystąpienia wygłoszonego w trakcie sesji naukowej Szczecin 2007*.

¹² Dz.Urz. L 30 z dnia 6 lutego 1993 r.

¹³ Dz.Urz. L 190 z dnia 12 lipca 2006 r.

¹⁴ Dz.U. z 2004 r. Nr 191, poz. 1956.

czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów¹⁵. Podobnie jak poprzednia także i ta ustawa reguluje zagadnienia pozostawione w prawie UE do rozstrzygnięcia w poszczególnych krajach członkowskich, takie jak określenie właściwego organu władzy, wyznaczenie urzędów celnych wwozu i wywozu, rozstrzygnięcie kwestii proceduralnych.

4. Oznaczenie podmiotu dokonującego transgranicznego przemieszczania odpadów

Podmiotami uczestniczącymi w przemieszczaniu odpadów są podmiot odpady wysyłający i podmiot je przyjmujący. W rozumieniu rozporządzenia 1013/2006 wysyłający odpady to „zgłaszający”, zaś przyjmujący to „odbiorca”. To drugie pojęcie nie budzi specjalnych wątpliwości, „odbiorca” według art.2 pkt.14 to każda osoba lub przedsiębiorstwo podlegające jurysdykcji państwa przeznaczenia, do których odpady są przesyłane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. Definicja w konstrukcji rozporządzenia jest jednak o tyle istotna, że przemieszczane odpady zawsze muszą mieć konkretnego odbiorcę, nie jest możliwe przemieszczenie odpadów „do nikąd”, czyli bez wcześniejszego ustalenia odbiorcy¹⁶.

Znacznie bardziej skomplikowane jest definiowane przez rozporządzenie określenie wysyłającego odpady, czyli „zgłaszającego”¹⁷. W odniesieniu do przemieszczenia odpadów pochodzących z państwa członkowskiego „zgłaszającym” jest każda osoba fizyczna lub prawna podlegająca jurysdykcji tego państwa, która zamierza dokonać przemieszczenia odpadów lub zlecić takie przemieszczanie i na której ciąży obowiązek zgłoszenia. Rozporządzenie 1013/2006 wskazuje także, na kim taki obowiązek ciąży, tworząc swoisty „ranking” podmiotów zobowiązanych. Ustalając zobowiązanego należy wziąć pod uwagę kolejno:

- a) wytwórcę pierwotnego¹⁸,
- b) posiadającego zezwolenie nowego wytwórcę, który wykonuje działania poprzedzające przemieszczanie¹⁹,
- c) posiadający zezwolenie podmiot zbierający, który w wyniku połączenia niewielkich ilości jednego rodzaju odpadów zebranych z różnych źródeł utworzył wysyłkę, która ma się rozpocząć z jednego miejsca wskazanego w zgłoszeniu,
- d) zarejestrowanego sprzedawcę, który został upoważniony na piśmie przez wytwórcę pierwotnego, nowego wytwórcę lub posiadający zezwolenie podmiot zbierający do działania w ich imieniu w charakterze zgłaszającego²⁰,

¹⁵ Dz.U z 2007 r. Nr 124, poz. 859.

¹⁶ M. Górski „Zasady ...”, op. cit s. 29.

¹⁷ Art.3 pkt.15 Rozporządzenia 1013/2006.

¹⁸ Art.2 pkt. 9 Rozporządzenia 1013/2006; jest to każdy podmiot, którego działalność prowadzi do powstania odpadów (wytwórca pierwotny) - wg definicji z art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy ramowej.

¹⁹ Art.2 pkt. 9 podmiot zajmujący się wstępnym przetwarzaniem, mieszaniem odpadów lub innymi działaniami, w wyniku których zmienia się charakter lub skład tych odpadów (nowy wytwórca) - wg definicji z art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy ramowej.

²⁰ Art.2 pkt.12 to każdy, kto kieruje nabywaniem, a następnie sprzedażą odpadów, w tym także sprzedawca, który nie obejmuje faktycznego władania odpadami - zgodnie z art. 12 dyrektywy ramowej.

- e) zarejestrowanego pośrednika, który został upoważniony na piśmie przez wytwórcę pierwotnego, nowego wytwórcę lub posiadający zezwolenie podmiot zbierający do działania w ich imieniu w charakterze zgłaszającego²¹,
- f) posiadacza, jeżeli wszystkie osoby określone w poprzednich punktach są nieznane lub niewypłacalne²².

Wyłączenia spod mocy obowiązującej rozporządzenia 1013/06 oznaczają, że pewne przypadki przemieszczania odpadów, w sensie przewidzianym rozporządzeniem, nie podlegają jego przepisom²³. Należą do nich:

- 1) wyładowywanie na wybrzeżu odpadów, w tym ścieków i pozostałości, wytworzonych w trakcie normalnej eksploatacji statków i platform przybrzeżnych²⁴,
- 2) odpady wytwarzane na pokładach pojazdów, pociągów, statków powietrznych i pływających chyba, że odpady takie są wyładowywane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia,
- 3) przemieszczanie odpadów radioaktywnych, określonych w art. 2 dyrektywy Rady 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar²⁵,
- 4) przemieszczenia, które podlegają wymogom w zakresie zezwoleń wynikającym z rozporządzenia (WE) nr 1774/2002²⁶. Przywóz do Wspólnoty produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w trybie tego rozporządzenia poddany został regulacjom wynikającym z prawodawstwa weterynaryjnego. Generalnie, przesyłkom takich produktów towarzyszy świadectwo zdrowia i poddawane są one granicznej kontroli weterynaryjnej,

²¹ Art.2 pkt.13 to każdy, kto organizuje odzysk lub unieszkodliwienie odpadów w imieniu osób trzecich, w tym także pośredników, którzy nie obejmują faktycznego władania odpadami - zgodnie z art. 12 dyrektywy ramowej.

²² Art.2 pkt.10 to producent odpadów lub osoba fizyczna lub prawna, w której posiadaniu znajdują się odpady – wg definicji z art. 1 ust. 1 lit. c) dyrektywy ramowej.

²³ Art.1 ust.3 Rozporządzenia 1013/2006.

²⁴ Pod warunkiem, że odpady te podlegają wymaganiom określonym w Międzynarodowej Konwencji MARPOL o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki z 1973 r., zmodyfikowanej przez protokół z 1978 roku do tej konwencji (Dz. U. z 1987, Nr 17, poz. 101 z późn. zm.) lub wymaganiami określonymi w innych wiążących dokumentach międzynarodowych. Zasady dotyczące postępowania z ww. odpadami określone są także w: ustawie z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz.U. Nr 166, poz.1361 z późn. zm.), ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz.U. z 2006 Nr 99, poz.692 z późn. zm.).

²⁵ Dz.U. UE L 35 z 12. lutego 1992, str. 24. Zasady dotyczące przemieszczania ww. odpadów określone są także: w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276 z późn. zm.) oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 października 2008 r. w sprawie udzielania zezwolenia oraz zgody na przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tranzyt przez to terytorium odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego (Dz. U. Nr 219, poz. 1402).

²⁶ Rozporządzenie (WE) Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. UE L.2002.273.1 z późn. zm.).

- 5) przemieszczanie odpadów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) pkt ii), iv) i v) dyrektywy 2006/12/WE²⁷, jeżeli przemieszczenia takie są już objęte innym wspólnotowym aktem prawnym zawierającym podobne przepisy,
- 6) przemieszczanie odpadów z Antarktydy do Wspólnoty zgodnie z wymogami Protokołu w sprawie ochrony środowiska naturalnego do Układu w sprawie Antarktydy z roku 1991,
- 7) przywóz do Wspólnoty odpadów wytwarzanych przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe podczas sytuacji kryzysowych oraz operacji przywracania i utrzymywania pokoju, jeżeli odpady te przesyłane są przez dane siły zbrojne lub organizacje pomocowe lub w ich imieniu, bezpośrednio lub pośrednio do państwa przeznaczenia²⁸.

5. Przemieszczanie odpadów

Sposób rozumienia terminu „przemieszczanie” ustalony został w art. 2 pkt.34 rozporządzenia 1013/06. Generalnie chodzi o sytuację, w której odpady przekraczają co najmniej jedną granicę państwową, a możliwe jest to w różnych układach terytorialnych. Z punktu widzenia poszczególnych obszarów międzynarodowego prawa, takie przemieszczenie jest możliwe w następujących wariantach²⁹:

1. Z jednego państwa do drugiego. W tym przypadku istotne znaczenie mają jeszcze dodatkowe kryteria, charakteryzujące status państwa ważny z punktu widzenia zakresu obowiązywania poszczególnych regulacji rozporządzenia.
 - państwa należące do Wspólnoty,
 - państwa nie należące do Wspólnoty, będące członkami EFTA i stronami Konwencji Bazylejskiej,
 - państwa nie należące do Wspólnoty, ale uznające decyzję OECD
 - inne państwa.
2. Z państwa do krajów i terytoriów zamorskich lub innych obszarów podlegających ochronie tego państwa.
3. Z państwa na dowolny obszar lądowy, który zgodnie z prawem międzynarodowym nie stanowi terytorium żadnego państwa.
4. Z państwa na obszar Antarktydy.
5. Z jednego państwa przez jeden z powyższych obszarów.

²⁷ Odpady wynikające z poszukiwania, wydobywania, przetwarzania oraz składowania zasobów mineralnych oraz działalności odkrywkowej; ścieki, z wyjątkiem odpadów w postaci płynnej; zdetonowane materiały wybuchowe (Dz.Urz. z 27 kwietnia 2006 r. L 114).

²⁸ Rozporządzenie wymaga jednak w takich przypadkach zawiadomienia, z odpowiednim wyprzedzeniem, wszystkich właściwych organów tranzytu oraz właściwych organów miejsca przeznaczenia na terytorium Wspólnoty, o przemieszczaniu oraz o miejscu przeznaczenia odpadów.

²⁹ M. Górski „Zasady ...”, op. cit. s. 27-28.

6. W obrębie państwa przez jeden z powyższych obszarów, który to transport rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie.
7. Z obszaru geograficznego niepodlegającego jurysdykcji żadnego państwa, skierowany do jednego z państw.

6. Obowiązki związane z przemieszczaniem odpadów

Obowiązki związane z przemieszczaniem odpadów rozporządzenie różnicuje, biorąc pod uwagę kilka kryteriów:

- a) rodzaj odpadów (lista zielona i bursztynowa),
- b) ilość odpadów,
- c) cel przemieszczenia: odzysk, unieszkodliwianie, szczególne przeznaczenie,
- d) terytorialny zakres przemieszczenia: wewnątrz Wspólnoty, poza Wspólnotę, do którego państwa³⁰, z tranzytem czy też bez,

Zgłaszający, który zamierza dokonać przemieszczenia odpadów, zgłasza ten zamiar właściwemu organowi wysyłki na podstawie dokumentu zgłoszeniowego określonego w załączniku IA oraz w stosownych przypadkach załącza dokument przesyłania określony w załączniku IB rozporządzenia. Warunkiem koniecznym, w przypadku zgłoszenia przemieszczania odpadów jest:

1. zawarcie umowy przez zgłaszającego z odbiorcą w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania zgłaszanych odpadów,
2. ustanowienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia pokrywającego:
 - koszty transportu,
 - koszty odzysku lub unieszkodliwiania,
 - koszty składowania przez okres 90 dni.

Zabezpieczenie finansowe w postaci gwarancji ma służyć pokryciu kosztów powstałych w przypadku, gdy przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie odpadów nie może być zrealizowane zgodnie z planem albo przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie odpadów jest nielegalne.

Po otrzymaniu prawidłowo dokonanego zgłoszenia, właściwy organ wysyłki przekazuje zgłoszenie właściwemu organowi miejsca przeznaczenia wraz z kopiami dla każdego organu tranzytu. Właściwe organy miejsca przeznaczenia, wysyłki i tranzytu mogą w terminie 30 dni od daty wysłania potwierdzenia przyjęcia wydać w odniesieniu do zgłoszonego przemieszczenia jedną z następujących należycie uzasadnionych pisemnych decyzji:

- a) wyrażenie bezwarunkowej zgody,
- b) wyrażenie zgody z określonymi warunkami,
- c) wyrażenie sprzeciwu.

³⁰ Z punktu widzenia przystąpienia do konwencji bazylejskiej, członkostwa w EFTA, przyjęcia decyzji OECD.

7. Wydawanie zezwoleń na transgraniczne przemieszczanie odpadów

W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 roku o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów³¹ zachowano dotychczasowy sposób udzielania zezwolenia w drodze decyzji administracyjnej³². Przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów z zagranicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska występuje do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska właściwego ze względu na miejsce siedziby albo zamieszkania odbiorcy o przedstawienie informacji dotyczącej przestrzegania przepisów o ochronie środowiska przez prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Może również wystąpić z wnioskiem do tego organu o informację dotyczącą zgodności prowadzenia działalności z przepisami prawa, w szczególności przepisami o ochronie środowiska³³. Główny Inspektor może w treści zezwolenia ustalić warunki przywozu odpadów oraz określić sposób stwierdzenia wykonania tych warunków.

Wydanie zezwolenia na przywóz i na wywóz odpadów może być uzależnione od przedstawienia kopii zezwolenia na gospodarowanie odpadami, pozwoleń na emisję dotyczących instalacji, w której odpady miałyby być poddane odzyskowi albo unieszkodliwieniu, a także decyzji zezwalającej na wytworzenie odpadów albo informacji o wytwarzanych odpadach i sposobach ich zagospodarowania. Miałyby to pozwolić na skuteczne kontrolowanie legalności obrotu odpadami oraz funkcjonowania instalacji, w których ma zostać dokonany odzysk lub unieszkodliwienie.

W przypadkach przewidzianych przepisami rozporządzenia 1013/2006, Główny Inspektor jest organem właściwym do wyrażenia sprzeciwu, co nastąpić powinno także w drodze decyzji administracyjnej.

Zgodnie z przepisami art. 11 ust 4 lub art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) Nr 1013/2006 sprzeciw może być cofnięty, również poprzez wydanie odpowiedniej decyzji³⁴.

Dane przedstawione w tabeli 1, dotyczące wydanych pozwoleń, wskazują na znaczny import odpadów w stosunku do eksportu. Stosunek ten kształtuje się następująco: 2004 – 0,98, 2005 – 2,90, 2006 – 3,29, 2007 – 6,39, 2008 – 4,10, 2009 – 5,71, 2010 – 16,00.

Ponadto, od 2006 roku pozwolenia na import odpadów wydawane są głównie krajom Unii Europejskiej.

Wydawane pozwolenia na import odpadów w celu poddania ich odzyskowi albo unieszkodliwieniu mają na celu efektywniejsze wykorzystanie pracy oraz polskich instalacji. Unieszkodliwianie odpadów wiąże się również ze zwiększoną emisją gazów takich jak: dwutlenku węgla, tlenków siarki, tlenków azotu.

³¹ (Dz.U. z 2007 r. Nr 124, poz. 857).

³² Zachowany sposób postępowania jak w ustawie z dnia 30 lipca 2004 roku (Dz.U. z 2004 r. Nr 191, poz. 1956).

³³ Art. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 - tekst ujednolicony).

³⁴ M. Górski *Materiały z wystąpienia ... op. cit., s. 68.*

Tabela 1. Import, eksport i tranzyt odpadów w Polsce w okresie 2004-2010 na podstawie wydanych zezwoleń w [tonach]

Wyszczególnienie		Lata											
		2004	2005		2006		2007		2008		2009		2010
			UE	Kraje trzecie	UE	Kraje trzecie	UE	Kraje trzecie	UE	Kraje trzecie	UE	Kraje trzecie	
IMPORT	Wydane zezwolenia	53	22	149	211	36	262	32	317	23	303	17	288
	Wydane sprzeciwy	8	2	37	34	2	25	1	51	3	32	3	5
	Milcząca zgoda	0	0	1	2	0	1	1	0	0	0	0	0
	Wnioski pozostawione bez rozpatrzenia	18	2	25	24	11	38	0	0	0	0	0	0
	Postępowania umorzony	16	0	0	6	0	12	0	0	0	0	0	0
	Wnio-skowana ilość odpadów ogółem w [T]	brak danych	brak danych	brak danych	2341485	129022	2743582	294020	6628263	233395	9967220	3094833	8364879
EKSPORT	Wydane zezwolenia	52	59		75		46		83		56		18
	Wydane sprzeciwy	0	7		4		3		18		9		0
	Milcząca zgoda	0	2		6		0		0		0		0
	Wnioski pozostawione bez rozpatrzenia	0	4		4		1		0		0		0
	Postępowania umorzony	2	0		2		0		0		0		0
	Wnio-skowana ilość odpadów ogółem w [T]	Brak danych	Brak danych		301987		159451		812725		196265		49598,5
TRANZYT	wydane zezwolenia	9	16		19		14		16		21		6
	Wydane sprzeciwy	0	0		0		0		4		0		0

Milcząca zgoda	1	1	6	11	28	3	0
Wnioski pozostawione bez rozpatrzenia	0	1	4	1	0	0	0
Postępowania umorzono	0	0	0	0	0	0	0
Wnioskowana ilość odpadów ogółem w [T]	Brak danych	Brak danych	30200	194816,5	76450	76362	27600

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych statystycznych GUS Ochrona Środowiska, Zakład Wydawnictw Statystycznych, Warszawa: 2005 rok, s. 338; za 2006 rok, s. 334; za 2007, s. 352-355; za 2008 rok, s. 355-358; za 2009 rok, s. 349-352; za 2010 rok, s. 351-354 oraz dane Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska: [http://www.gios.gov.pl/artykuly/290/Rejestry-dotyczy-rozporzadzenia-WE-1013-2006-Parlamentu-Europejskiego-i-Rady, 12 maja 2011 roku](http://www.gios.gov.pl/artykuly/290/Rejestry-dotyczy-rozporzadzenia-WE-1013-2006-Parlamentu-Europejskiego-i-Rady,12%20maja%202011%20roku).

8. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów związanych z międzynarodowym przemieszczaniem odpadów

Z mocy artykułu 53 rozporządzenia 1013/2006, państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszego rozporządzenia. W Polsce wyznaczonymi organami do sprawowania zadań z tego zakresu są:

- 1) Służba Celna,
- 2) Straż Graniczna,
- 3) Inspekcja Transportu Drogowego,
- 4) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska.

Polska Służba Celna realizuje zadania wynikające z prowadzonej przez państwo polskie i Unię Europejską polityki celnej. Wyrazem tej polityki jest tworzenie prawa celne. Ponieważ prawo celne zostało na poziomie Wspólnoty Europejskiej zunifikowane, to właśnie na tym poziomie przesądza się o istocie wspólnej dla państw członkowskich polityce celnej³⁵.

Istotnym elementem polityki celnej jest funkcja ochronna. Zakres elementów tej funkcji sprowadza się do rozpoznawania, wykrywania, zapobiegania i zwalczania przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących wprowadzania na terytorium UE towarów objętych ograniczeniami lub zakazami obrotu ze względu na bezpieczeństwo i porządek publiczny lub bezpieczeństwo międzynarodowe, w szczególności takich

³⁵ K. Lasiński-Sulecki „Prawo Celne” Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa 2007, s. 80.

towarów jak: odpady, substancje i preparaty chemiczne materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe, broń, amunicja, materiały wybuchowe oraz towary i technologie o znaczeniu strategicznym³⁶. Bardzo istotne z punktu widzenia zadań i obowiązków Polskiej Służby Celnej są działania związane z ochroną środowiska naturalnego. Wynikają one z ustawy o Służbie Celnej. W zakresie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów, Minister Finansów na podstawie ustawy³⁷ z dnia 23 sierpnia 2007 r. wyznaczył w swoim rozporządzeniu urzędy celne właściwe w sprawach międzynarodowego przemieszczania odpadów³⁸. W rozporządzeniu 1013/2006, „nielegalne przemieszczanie odpadów” zostało uznane jako przemieszczanie odpadów dokonane:

- a) bez zgłoszenia go wszystkim zainteresowanym właściwym organom, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem,
- b) bez zgody zainteresowanych właściwych organów, wydanej w oparciu o przepisy rozporządzenia,
- c) w przypadku, gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd albo oszustwa,
- d) w sposób, który nie jest zgodny z określonym w dokumencie zgłoszeniowym lub w dokumentach przesyłania,
- e) w sposób, który prowadzi do odzysku lub unieszkodliwiania niezgodnego z przepisami wspólnotowymi lub międzynarodowymi,
- f) Z naruszeniem art. 34³⁹, 36⁴⁰, 39⁴¹, 40⁴², 41⁴³ i 43⁴⁴,
- g) Zgodnie z wymaganiami rozporządzenia, określonymi w art.3 ust.2⁴⁵ i 4⁴⁶, ale w odniesieniu, do którego stwierdzono, że:
 - zawiera odpady, które nie zostały wyszczególnione w załącznikach III, IIIA lub IIIB (czyli spoza zielonej listy),
 - został naruszony art. 3 ust. 4⁴⁷,
 - przemieszczanie jest realizowane w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII.

³⁶ Art. 2, ust. 1, pkt 4, ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o służbie celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323).

³⁷ Art. 30, ust. 3 ustawa o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. 2007.124.859).

³⁸ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie urzędów celnych właściwych w sprawach międzynarodowego przemieszczania odpadów (Dz.U.2007.155.1088 z dalszymi zmianami).

³⁹ Zakaz wywozu do państw trzecich, z wyjątkiem państw EFTA.

⁴⁰ Zakaz wywozu do państw, których nie obowiązuje decyzja OECD.

⁴¹ Zakaz wywozu na Antarktydę.

⁴² Zakaz wywozu do krajów lub terytoriów zamorskich.

⁴³ Zakaz przywozu do unieszkodliwiania z określonych państw trzecich.

⁴⁴ Zakaz przywozu do odzysku z określonych państw trzecich.

⁴⁵ Procedura informowania.

⁴⁶ Odpady do badań laboratoryjnych.

⁴⁷ Dotyczący wymagań związanych z postępowaniem wobec odpadów do badań laboratoryjnych.

Nielegalny obrót odpadami przepisy prawa polskiego uznawały za przestępstwo, przy czym nielegalny import jest ścigany na podstawie kodeksu karnego (art.183 §2), zaś nielegalny eksport na podstawie art.33 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym obrocie odpadami⁴⁸.

9. Zwrot odpadów

O zwrocie odpadów, w przypadkach określonych postanowieniami rozporządzenia 1013/06, Główny Inspektor Ochrony Środowiska jako właściwy organ orzeka w drodze decyzji. Tryb postępowania jest zróżnicowany dla następujących sytuacji:

- a) obrót legalny,
- b) obrót nielegalny z winy wysyłającego,
- c) obrót nielegalny z winy odbiorcy.

Przesłanki wydania decyzji w poszczególnych sytuacjach oraz wybór treści rozstrzygnięcia, odesłanie lub zagospodarowanie odpadów w kraju, wynikają bezpośrednio z rozporządzenia 1013/2006⁴⁹.

Polska Służba Celna realizując politykę celną w zakresie ochrony środowiska naturalnego dokonała zatrzymania w latach 2006-2010 nielegalnego wwozu do Polski, bądź wywozu z Polski odpadów w ilości:

- 222 szt. pojazdów samochodowych
- 5 135 018 kg złomu stalowego z różnych stopów i metali
- 21 868 100 kg różnych odpadów w postaci: tworzyw sztucznych, odzieży i tekstyliów, obuwia, zepsutej żywności, zużytego sprzętu elektronicznego i innych odpadów organicznych.

Tabela 2. Ilości odpadów w transgranicznym przemieszczaniu zatrzymanych w latach 2006-2010 przez Służbę Celną RP na terenie Polski wprowadzanych bądź wyprowadzanych bez odpowiedniego zezwolenia w [szt/tony]

Wyszczególnienie	Lata					Ogółem zatrzymane odpady
	2006	2007	2008	2009	2010	
Samochody w [szt.]	6	59	10	141	6	222
Złom metalowy w [T]	15,280	3.079,064	111,536	3,000	1.926,138	5.135.018
Pozostałe odpady w [T]	41,070	738,455	583,736	19 511 370	993 469	21.868,100

Źródło: opracowania własne na podstawie danych z Centralnej Kartoteki Celnej za lata 2006-2009; za 2010 rok Działania Polskiej Służby Celnej w zakresie wybranych ograniczeń pozataryfowych w 2010 roku, Ministerstwo Finansów Departament Polityki Celnej, Warszawa 2011, s. 41.

Przedstawione w tabeli 2 dane to 212 efektywnych zatrzymań okresie 2006-2010 nielegalnie wprowadzonych odpadów na terenie Polski. W tym okresie zatrzymano 222 pojaz-

⁴⁸ Dziennik Ustaw z 2007 r. Nr 124, poz. 857.

⁴⁹ M. Górski „Zasady ...”, op. cit, s. 27-28.

dy samochodowe stanowiące odpady oraz zagrażające zdrowiu i życiu ludzi, 21 969 ton odpadów różnych stanowiące głównie odpady komunalne.

Dane przedstawione w tabeli 3 wskazują na większą liczbę zatrzymań nielegalnie wprowadzanych na teren Polski odpadów przez Izby Celne mające swoją właściwość miejscową przy granicy z Niemcami. Autor uważa, że na ten aspekt należy zwrócić szczególną uwagę.

Tabela 3. Liczba dokonanych zatrzymań przez Służbę Celną RP odpadów w transgranicznym przemieszczaniu z podziałem na Izby Celne w latach 2006-2010

Lp.	Izba Celną	Liczba zatrzymań odpadów w latach					Lp.	Izba Celną	Liczba zatrzymań odpadów w latach				
		2006	2007	2008	2009	2010			2006	2007	2008	2009	2010
1.	Wrocław	0	5	4	2	1	9.	Olsztyn	0	0	1	1	1
2.	Warszawa	2	2	6	1	2	10.	Łódź	1	0	5	0	0
3.	Toruń	0	1	0	0	2	11.	Kraków	0	1	4	2	1
4.	Szczecin	1	10	4	7	11	12.	Kielce	0	0	1	1	0
5.	Rzepin	16	34	5	8	8	13.	Katowice	0	2	10	2	0
6.	Przemysł	0	3	0	1	1	14.	Gdynia	0	6	8	7	25
7.	Poznań	0	0	6	11	4	15.	Białystok	1	10	2	4	2
8.	Opole	0	0	1	0	2	16.	Biała Podl.	0	4	4	0	5
Ogółem: Liczba zatrzymań odpadów przez Polską Służbę Celną									19	55	26	47	65

Źródło: opracowania własne na podstawie danych z Centralnej Kartoteki Celnej za lata 2006-2009; za 2010 rok na podstawie „Działania Służby Celnej w zakresie wybranych ograniczeń pozataryfowych w 2010 roku”, Ministerstwo Finansów Departament Polityki Celnej, Warszawa 2011, s. 41.

10. Podsumowanie

Polska Służba Celną, jako administracja państwowa nie ma wartości rynkowej, jako takiej. Ma jednak znaczną wartość niematerialną. Wartość ta jest oparta na wiedzy, doświadczeniu i tradycji. Jest to formacja umundurowana, posiadająca własny znak, barwy, kodeks etyki zawodowej. Największą wartością tej formacji jest dobrze wyszkolony i zmotywowany do pracy funkcjonariusz celny. Od jego motywacji, zasobu wiedzy, umiejętności wykorzystania współczesnych narzędzi informatycznych i posiadanego doświadczenia zależą efekty w postaci ujawnienia nieprawidłowości w międzynarodowym obrocie towarowym, które mają znaczny wpływ na funkcjonowanie społeczeństwa, gospodarki narodowej i Unii Europejskiej.

11. Literatura

- [1] Dyrektywa Rady 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar (Dz.U. UE L 35 z 12 .lutego 1992), zmieniona Dyrektywą Rady 2006/117/Euroatom (Dz.U. L337 z 5 grudnia 2006 r.).
- [2] Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.Urz. UE z 27kwietnia 2006 r. L 114/9).
- [3] „*Działania Służby Celnej w zakresie wybranych ograniczeń pozataryfowych w 2010 roku*” Ministerstwa Finansów Departament Polityki Celnej, Warszawa 2011.
- [4] Górski M. „*Zasady transgranicznego przemieszczenia odpadów*”, wydawnictwo CITEC SA Warszawa 2008.
- [5] Kodeks karny skarbowy (Dz.U. Nr 83, poz. 930 z dal. zm.).
- [6] Komunikat Komisji Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie odpadów i produktów ubocznych COM/2007/0059; Bruksela 21 lutego 2007 r.
- [7] Konwencja Bazylejska (Dz.U. z 1995 r. Nr 19, poz. 88).
- [8] Lasiński-Sulecki K. „*Prawo Celne*”, wydawnictwo Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa 2007.
- [9] Międzynarodowa Konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki z 1973 r. MARPOL, zmodyfikowanej przez protokół z 1978 roku do tej konwencji (Dz.U. z 1987, Nr 17, poz. 101 z późn. zm.).
- [10] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie urzędów celnych właściwych w sprawach międzynarodowego przemieszczania odpadów (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1088 z dalszymi zmianami).
- [11] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 października 2008 r. w sprawie udzielania zezwolenia oraz zgody na przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tranzyt przez to terytorium odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego (Dz.U. Nr 219, poz. 1402).
- [12] Rozporządzenie 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz powiązane z nim akty uzupełniające (Dz.Urz. L 190 z dnia 12 lipca 2006 r.).
- [13] Rozporządzenie (WE) Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. L 273 z 2002 r. z późn. zm.).
- [14] Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 259/93 (Dz.Urz. L 30 z dnia 6 lutego 1993 r.).
- [15] Ustawa z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz.U. z 2006 Nr 99, poz.692 z późn. zm.).
- [16] Ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276 z późn. zm.).
- [17] Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 - tekst ujednolicony).
- [18] Ustawa z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz.U. Nr 166, poz.1361 z późn. zm.).
- [19] Ustawa z dnia 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. z 2004 r. Nr 191, poz. 1956).

- [20] Ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dziennik Ustaw z 2007 r. Nr 124, poz. 857).
- [21] Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o służbie celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323).

Streszczenie

Administracje celne odgrywają istotną rolę w ochronie interesów Wspólnoty, a zwłaszcza jej interesów finansowych, ochrony obywateli i środowiska naturalnego. Największą wartością Polskiej Służby Celnej jest potrafiący sprostać współczesnym wezwaniom funkcjonariusz celny. Etyczny i sprawny w postępowaniu, dobrze wyszkolony, korzystający z wiedzy, doświadczenia i współczesnych zdobyczy techniki.

Problematyka międzynarodowego przemieszczania odpadów stanowi jedno z najbardziej złożonych ograniczeń pozataryfowych egzekwowanych przez Służbę celną. Realizując obowiązki z transgranicznym przemieszczaniem odpadów funkcjonariusze celni napotykać szereg trudności z zastosowaniem regulacji prawnych dotyczących odpadów. Klasyfikacja towarów do kategorii odpadów należy bowiem do najtrudniejszych zagadnień w ramach ograniczeń pozataryfowych i wymaga specjalistycznej wiedzy.

Słowa kluczowe: transgraniczne przemieszczanie odpadów, polityka celna, Polska Służba Celna, odpady, import, eksport, tranzyt.

PROTECTION FUNCTION OF POLISH CUSTOMS OFFICE IN THE RANGE TRANSBOUNDARY DISPLACEMENT OF WASTES

Summary

Customs office administrations play strong role in Community's interests protection such as financials interests, citizen and environmental protection. The greatest value of Polish Customs Office is customs officer who is capable to raise to today's challenge. The Polish Customs Officer can be described as ethical, efficient In proceeding, well trained, benefiting from knowledge, experience and modern achievements of technology.

Very essential from Polish Customs Office tasks and duties point of view are functions related to environmental protection. It result from Customs Office act.

Problems of international displacement of wastes compose one of most complex non-tariff restrictions executed by Customs Office. During realization of duties related to transboundary displacement of wastes Customs Officers are facing series of difficulties with appliance of law regulations. Classification of Goods to the waste categories is the most difficult issue in the range of non-tariff restrictions and require specialized knowledge.

Keywords: transboundary displacement of wastes, customs policy, Polish Customs, waste, import, export and transit.

Translated by Józef Niedźwiecki

JÓZEF NIEDŹWIECKI
Uniwersytet Szczeciński
e-mail: j.niedzwiecki@wp.pl